

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 106.187 van 30 april 2002
in de zaak A. 112.237/XII-3324.**

In zake : Patrick VAN DE VELDE,
wonende te TREMELO,
Veldonkstraat 224

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat W. MULS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
A. Dansaertstraat 92.

tussenkommende partij :

de gemeente TREMELO,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick Van De Velde op 2 november 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “het ministerieel besluit van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid van 27 september 2001, houdende goedkeuring van het besluit van de gemeenteraad van Tremelo van 19 juni 2001 houdende het opleggen van de tuchtsanctie van ontslag van ambtswege aan verzoeker (...); het ministerieel besluit van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid van ongekende datum, waarbij het beroep van verzoeker ingesteld tegen het besluit van de gemeenteraad van Tremelo van 17 augustus 2001 onontvankelijk werd verklaard (...); het ministerieel

besluit van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid van 17 oktober 2001, houdende rechtzetting van het ministerieel besluit van 27 september 2001 houdende de goedkeuring van het besluit van de gemeenteraad van Tremelo van 19 juni 2001 (...);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur B. Thys;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. Van Der Gucht, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat W. Muls, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat J. Joos, die loco advocaat D. Lindemans verschijnt voor de gemeente Tremelo;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeentesecretaris van Tremelo in een tuchtverslag van 2 april 2001 zeven tenlasteleggingen aanvoert tegen verzoeker, belast met het beheer van de gemeentelijke sport- en jeugddienst; dat de gemeenteraad op 19 juni 2001 beslist de vijfde tenlastelegging niet in aanmerking te nemen wat de ontvreemding van gemeentelijke eigendommen betreft en verzoeker voor de overige “feiten uit het tuchtverslag” de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen,

met terugwerkende kracht tot 17 maart 1998; dat verzoeker tegen de tuchtstraf beroep instelt bij de toezichthoudende overheid; dat hangende dit beroep de gemeenteraad op 16 augustus 2001 vaststelt dat er een “materiële vergissing” is begaan in de notulen van de gemeenteraadsvergadering van 19 juni 2001 en de betrokken notulen aanvult met de vermelding dat het besluit in verband met de tuchtstraf van verzoeker “na geheime stemming” is getroffen; dat verzoeker ook tegen deze “zogenaamde ‘aanvulling’ van de notulen van de gemeenteraad van 19 juni 2001” beroep instelt bij de toezichthoudende overheid;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid op 27 september 2001 beslist het gemeenteraadsbesluit van 19 juni 2001 goed te keuren; dat dit het eerste bestreden besluit is; dat het goedkeuringsbesluit aan verzoeker ter kennis wordt gebracht met een brief van dezelfde dag waarin wordt meegedeeld dat het beroep tegen de gemeenteraadsbeslissing van 17 (lees: 16) augustus 2001 onontvankelijk is want “geen aparte tuchtbeslissing” betreft; dat dit het tweede voorwerp van de vordering is; dat op 17 oktober 2001 de Vlaamse minister beslist tot de schrapping van twee passages in het goedkeuringsbesluit van 27 september 2001; dat wordt overwogen dat in het besluit “wegens het verkeerd gebruik van de tekstverwerking een passage uit een vroeger besluit betreffende de gemeente Temse werd opgenomen”; dat die beslissing het derde aangevochten besluit vormt;

Overwegende dat de gemeente Tremelo vraagt in de debatten te mogen tussenkomen; dat er reden is om op dat verzoek in te gaan;

Overwegende dat volgens de tussenkomende partij de vordering niet ontvankelijk is wat het tweede en derde voorwerp betreft; dat zij toelicht dat verzoeker nalaat aan te tonen waarin de samenhang tussen de drie bestreden beslissingen bestaat en dat de tweede en de derde bestreden beslissing “niet als dusdanig de goedkeuring van de tuchtsanctie betreffen”;

Overwegende dat de tussenkomende partij de exceptie zelf tegenspreekt en geloofwaardigheid ontzegt waar zij, amper een paar alinea's eerder in haar verzoekschrift, bij de uiteenzetting van haar belang om tussen te komen doet gelden, en op het eerste gezicht niet ten onrechte, dat de drie bestreden akten “in rechtstreeks verband” staan met de gemeenteraadsbesluiten van 19 juni 2001 en 16 augustus 2001 aangaande de tegen verzoeker gevoerde tuchtprocedure, en dat zulks “ontegensprekelijk blijkt uit de inhoud van het verzoekschrift tot schorsing”; dat de exceptie alleszins in de huidige stand van de procedure grond lijkt te missen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat hij een aanzienlijk moreel nadeel lijdt gelet op de schande en de oneer die onlosmakelijk met een ontslag van ambtswege verbonden zijn, dat hij voorts ook zonder werk en inkomsten valt, dat hij een nieuwe werkgever zal moeten zoeken met wie hij zal moeten breken als de tuchtstraf verdwijnt, dat de bestreden beslissingen hem tevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn privé-leven toebrengen, dat hij door de ganse procedure onder intense psychische spanningen gebukt gaat en dat hij “deze situatie geen jaren kan volhouden zonder volkomen in te storten”;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat verzoeker door een eventuele vernietiging terug in zijn vorige rechtspositie zal worden geplaatst; dat dit echter niet belet dat hij intussen wel een nadeel kan hebben geleden dat ernstig en moeilijk herstelbaar is; dat verzoeker effectief een dergelijk nadeel lijkt te doen gelden; dat het in zijn geheel beschouwd, en anders dan de tussenkomende partij meent, noch theoretisch is, noch hypothetisch, noch onpersoonlijk; dat het voorts verre van louter financieel is; dat ook de tegenwerping van de tussenkomende partij

dat verzoeker “reeds gedurende jaren psychisch labiel” is niet overtuigt; dat zij eerder het aangevoerde gevaar lijkt te bevestigen dat betrokkene psychisch er onderdoor dreigt te gaan en dat een eventuele annulatie te laat zal komen;

Overwegende dat het ingeroepen nadeel ernstig en moeilijk herstelbaar is; dat, aangezien het blijkbaar uitsluitend met de eerste en de derde bestreden beslissing verband houdt, het dan ook ten hoogste alleen de schorsing van die beslissingen kan verantwoorden;

Overwegende, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker in een vijfde middel de schending van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel en van de materiële en formele motiveringsplicht aanvoert; dat hij onder meer schrijft :

“Bovendien dient bij lezing van de eerste en derde bestreden beslissing nog vastgesteld te worden, dat de Vlaamse minister er blijkbaar aanvankelijk is vanuit gegaan dat verzoeker reeds, een dan nog wel zwaar, tuchtrechtelijk verleden had. Niets is minder waar. Verzoeker had in het verleden nooit enige tuchtrechtelijke sanctie, zelfs niet de lichtste opgelopen.

Nadat de overheid klaarblijkelijk haar blunder had ingezien, werden de passages betreffende het tuchtrechtelijk verleden, zonder meer geschrapt uit de beslissing, zonder dat dit blijkbaar enige invloed kon hebben op de tuchtrechtelijke sanctie.

Dit slaat werkelijk alles. Waar de zwaarste tuchtsanctie eerst onder meer verantwoord werd door het feit dat verzoeker in het verleden reeds een zware tuchtsanctie had opgelopen, blijkt het verdwijnen van dit motief geen enkele reden om de zwaarste tuchtsanctie te handhaven.

Alles wordt daarbij toegeschreven aan een tekstverwerker? Dit is gewoon niet meer ernstig te noemen, en tart ieder redelijkheidsbeginsel”;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij opmerken dat de derde bestreden beslissing louter een materiële vergissing in de eerste bestreden beslissing rechtzet;

Overwegende dat verzoeker in zijn beroep tegen de tuchtstraf van 19 juni 2001 bij de toezichthoudende overheid onder meer de schending van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel doet gelden; dat het eerste bestreden

besluit, waarin op pagina 2 al was overwogen “dat de heer burgemeester van de gemeente Temse reeds op 19 oktober 2000 een tuchtsanctie van 10 dagen schorsing oplegde aan betrokkene”, het bezwaar van verzoeker verwerpt op pagina 8, op grond van in essentie de volgende motieven :

“Overwegende dat de toezichthoudende overheid vaststelt dat betrokkene in het verleden reeds een zware tuchtsanctie opliep; dat uit de tuchtbeslissing van 19 juni 2001 duidelijk blijkt dat de tuchtsanctie werd opgelegd wegens het algemeen laakbaar gedrag van betrokkene ‘die de grenzen van het toelaatbare en het aanvaardbare overschreed, zelfs tijdens ziekteverloven’; dat het tuchtdossier, zowel kwantitatief als kwalitatief, meer dan voldoende bewezen en vaststaande tuchtfeiten omvat die deze algemene laakbare houding illustreren;

Overwegende dat de toezichthoudende overheid het niet kennelijk onredelijk vindt dat de tuchtoverheid, mede gezien het repetitief karakter van dit algemeen laakbaar gedrag, de samenwerking met betrokkene wenst stop te zetten; dat de tuchtsanctie van het ontslag van ambtswege, onafgezien van de afzetting, de enige tuchtsanctie is die zich in dat kader opdringt”;

Overwegende dat het derde bestreden besluit in het eerste bestreden besluit de verwijzing op pagina 2 naar de tuchtsanctie van tien dagen schorsing schrapt, evenals, op pagina 8, in de hoger aangehaalde tekst de woorden “Overwegende dat de toezichthoudende overheid vaststelt dat betrokkene in het verleden reeds een zware tuchtsanctie opliep”; dat de Vlaamse minister ter zake motiveert :

“Overwegende dat in het ministerieel besluit van 27 september 2001 houdende goedkeuring van het besluit van de gemeenteraad van Tremelo van 19 juni 2001 houdende het opleggen van de tuchtsanctie van ontslag van ambtswege aan de heer Patrick VAN DE VELDE, technisch beambte - niveau E een materiële vergissing is geslopen; dat wegens het verkeerd gebruik van de tekstverwerking een passage uit een vroeger besluit betreffende de gemeente Temse werd opgenomen; dat het de volgende passage betreft : 'overwegende dat de heer burgemeester van de gemeente Temse reeds op 19 oktober 2000 een tuchtsanctie van 10 dagen schorsing oplegde aan betrokkene';

Overwegende dat deze passage uiteraard geen steun vindt in het tuchtdossier van de heer Patrick VAN DE VELDE; dat de heer Patrick VAN DE VELDE in het verleden geen enkele tuchtsanctie heeft opgelopen;

Overwegende dat het ministerieel besluit van 27 september 2001 op basis van deze verkeerde vermelding met betrekking tot een vroeger tuchtdossier op pagina 8 verkeerdelijk stelt : 'Overwegende dat de toezichthoudende overheid vaststelt dat betrokkene in het verleden een zware tuchtsanctie opliep'; dat de

opname van deze passage tevens het gevolg is van het onachtzaam gebruik van het tekstverwerkingsprogramma;

Overwegende dat de beide bovenvermelde passages dan ook moeten worden geschrapt uit het ministerieel besluit van 27 september 2001; dat het schrappen van deze passages geen afbreuk doet aan de inhoud en de eindbeslissing van het ministerieel besluit van 27 september 2001”;

Overwegende dat het maar weinig twijfel lijdt dat de verwijzing op pagina 2 van het ministerieel besluit van 27 september 2001 naar een beslissing van 19 oktober 2000 van de burgemeester van Temse per vergissing is gebeurd; dat het op het eerste gezicht echter wel een vergissing is die niet zonder gevolgen is geweest voor de beoordeling van verzoekers beroep; dat immers de Vlaamse minister zich juist mede op “het repetitief karakter” van het algemeen laakbaar gedrag van verzoeker steunt om het bezwaar in verband met de schending van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel te verwerpen; dat tenminste in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat met de aanhaling van het repetitief karakter - vermelding die ook nog na het ministerieel besluit van 17 oktober 2001 behouden is gebleven- noodzakelijk wordt verwezen naar de zogenaamde eerdere bestraffing van verzoeker, door de burgemeester van Temse;

Overwegende dat in dit licht de in het ministerieel besluit van 27 september 2001 gegeven beoordeling op een onjuiste feitelijke grondslag lijkt te berusten; dat die tekortkoming, die meer dan louter vormelijk is, op het eerste gezicht niet wordt goedge maakt door de enkele schrapping, middels het ministerieel besluit van 17 oktober 2001, van een aantal passages waarin uitdrukkelijk naar die foute grondslag wordt verwezen; dat het besproken onderdeel in de aangegeven mate ernstig is;

Overwegende dat aldus aan de voorwaarden voor een schorsing voldaan is wat het ministerieel besluit van 27 september 2001, “rechtgezet” door dat van 17 oktober 2001, betreft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Tremelo in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 september 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid waarbij het besluit van 19 juni 2001 tot oplegging aan Patrick Van De Velde van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt goedgekeurd en van de beslissing van 17 oktober 2001 van dezelfde minister tot “rechtzetting” van voornoemd besluit.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
dertig april 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.